

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 grudnia 2008 r.
— **Lofaro przeciwko Komisji**

(Sprawa T-293/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Termin na wniesienie zażalenia — Data wniesienia zażalenia — Przyjęcie przez administrację — Zasada pewności prawa)

(2009/C 44/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alessandro Lofaro (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J.L. Laffineur)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 24 maja 2007 r. w sprawach połączonych F-27/06 i F-75/06 Loaro przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja wyroku

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Alessandro Lofaro pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję w postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 grudnia 2008 r. — RSA Security Ireland przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-227/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja w nomenklaturze scalonej — Osoba, której dany akt nie dotyczy indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2009/C 44/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Irlandia) (przedstawiciele: B. Conway, barrister i S. Daly, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 888/2006 z dnia 16 czerwca 2006 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz. U. L 165, s. 6)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) RSA Security Ireland Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r. — Longevity Health Products przeciwko OHIM — Hennig Arzneimittel (Cellutrim)

(Sprawa T-169/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy Cellutrim — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Cellidrin — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna i w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2009/C 44/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Longevity Health Product, Inc. (Nassau, Bahamy) (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Hennig Arzneimittel GmbH & Co. KG (Flörsheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Ziegler, C. Kleiner i F. Dehn)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 marca 2007 r. (sprawa R 1123/2006-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Celltech Pharma GmbH & Co. KG, następnie Hennig Arzneimittel GmbH & Co. KG a Longevity Health Products, Inc.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Longevity Health Products, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 grudnia 2008 r. — RSA Security Ireland przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/07) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celna — Wydawanie wiążących informacji taryfowych — Właściwość krajowych organów celnych — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2009/C 44/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Irlandia) (przedstawiciele: B. Conway, barrister i S. Daly, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Schönberg i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji rzekomo wydanej przez Komisję i podanej do wiadomości skarżącej pocztą elektroniczną przez Irish Revenue Commissioners (irlandzkie władze podatkowe i celne) z dnia 30 marca 2007 r. w przedmiocie klasyfikacji towaru do określonej pozycji Nomenklatury Scalonej.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) RSA Security Ireland Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2008 r. — ICF przeciwko Komisji

(Sprawa T-406/08)

(2009/C 44/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (Tunis, Tunezja) (przedstawiciele): adwokaci M. van der Woude i T. Hennen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, istotne zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi, skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 3043 wersja ostateczna z dnia 25 czerwca 2008 r., wydanej w sprawie COMP/39.180 — Fluorek Glinu), w której Komisja stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, włącznie ze skarżącą, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dokonując uzgodnień dotyczących światowego rynku fluorku glinu w celu zwiększenia cen w odniesieniu do różnych regionów świata, w tym Europy, tak aby doprowadzić do ustanowienia ogólnego poziomu cen i w niektórych przypadkach - do podziału rynku; przedsiębiorstwa te wymieniały też między sobą poufne informacje handlowe.

W ramach uzasadnienia skargi, skarżąca podnosi cztery zarzuty:

- naruszenie prawa do obrony i art. 27 rozporządzenia nr 1/2003 (¹), ponieważ naruszenie, o którym mowa w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, różni się od tego, które ostatecznie stwierdzono w zaskarżonej decyzji, opierającej się na dowodach nie zawartych we wspomnianym piśmie;
- naruszenie art. 81 WE, ponieważ w zaskarżonej decyzji dokonano błędnej kwalifikacji prawnej działań zarzuconych skarżącej poprzez błędne zakwalifikowanie okazjonalnych wymian informacji jako porozumienie i/lub uzgodnioną praktykę w rozumieniu art. 81 WE. Ponadto, sporne czyny nie mogły w żadnym wypadku być zakwalifikowane jako naruszenie o charakterze ciągłym i jednolitym;